

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM
ODWOŁAWCZE
w BYDGOSZCZY

Bydgoszcz, dnia 20 listopada 2017 r.

SKO-4220/90/2017

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy w składzie:

Przewodniczący - *Celina Siermińska-Warczak*
Członkowie - *Krzysztof Bielecki (spr.)*
- *Robert Opara*

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 20 listopada 2017 r. odwołania spółki pod firmą: „PROSIACZEK” Sp. o.o. z siedzibą w Krąplewiczach, reprezentowanej przez radcę prawnego – Monikę Gruca, od decyzji nr 3, Wójta Gminy Jeżewo z dnia 28 lipca 2017 roku, znak: UG.6220.9.4.16.2017 o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody dla przedsięwzięcia pod nazwą „Budowa kompleksu chlewni z niezbędną infrastrukturą techniczną, przeznaczonych do hodowli trzody chlewnej w systemie bezściółkowym, o łącznej obsadzie 2070,9 DJP oraz biogazowni o mocy do 0,5 MW do wytwarzania gazu w wyniku beztlenowej fermentacji surowców pochodzenia rolniczego (przetwarzanie odpadów), a także ujęcia wód podziemnych, zlokalizowanych na działkach o nr ewidencyjnych gruntu: 89/3, 89/4 i 89/5 w obrębie 0005 Buczek, gmina Jeżewo”;

na podstawie art. 1 ust. 1, art. 2 i art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1659 ze zm.), art. 138 § 2 w związku z art. 6, art. 7, art. 77 § 1 i art. 107 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257), w związku z art. 61 ust. 1 pkt 1, art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 80 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r., poz. 1405), § 2 ust. 1 pkt 51 oraz § 3 ust. 1 pkt 45, pkt 70, pkt 80 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71)

orzeka

- uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Uzasadnienie

W dniu 21 listopada 2016 r. spółka pod firmą: „PROSIACZEK” Sp. o.o. z siedzibą w Krąplewiczach, dalej „Spółka” lub „Inwestor”, zwróciła się do Wójta Gminy Jeżewo o wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą „Budowa kompleksu chlewni z niezbędną infrastrukturą techniczną, przeznaczonych do hodowli trzody chlewnej w systemie bezściółkowym, o łącznej obsadzie 2070,9 DJP oraz biogazowni o mocy do 0,5 MW do wytwarzania gazu w wyniku beztlenowej

fermentacji surowców pochodzenia rolniczego (przetwarzanie odpadów), a także ujęcia wód podziemnych, zlokalizowanych na działkach o nr ewidencyjnych gruntu 89/3, 89/4 i 89/5 w obrębie 0005 Buczek, gmina Jeżewo”.

Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na budowie kompleksu obiektów inwentarskich wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, przeznaczonych do hodowli trzody chlewnej (maciory, prosięta, warchlaki, tuczniaki, knury), w systemie bezściółkowym, na które składać się będą: 6 budynków inwentarskich, budynek socjalny, 2 niecki dezynfekcyjne, 15 silosów paszowych, przepompownia gnojowicy, zbiornik buforowy na gnojowicę, kotłownia z kotłem olejowym, portiernia, łącznik między chlewniami, kontener na zwierzęta padłe i ubite z konieczności, miejsce na czasowe gromadzenie odpadów stałych, parking, droga dojazdowa, zbiornik na nieczystości ciekłe, dwa zbiorniki na nieczystości bytowe, studnia, przyłączy elektryczne, ogrodzenie, zbiornik przeciwpożarowy, kontener – przepompownia wody przeciwpożarowej, waga najazdowa, waga samochodowa i kuchnia. Łączna obsada planowana jest na poziomie 2070,90 DJP. Ponadto planowana jest budowa biogazowni o mocy 0,5 MW do wytwarzania gazu w wyniku beztlenowej fermentacji surowców pochodzenia rolniczego (przetwarzanie odpadów), w skład której wchodzi zbiornik komory fermentacyjnej, dwa zbiorniki końcowe, budynek sterowni, szacht instalacyjny, szacht kondensacji gazu, podajnik surowca, stacja transformatorowa.

Z akt sprawy wynika, że teren planowany pod inwestycję położony jest w obszarze specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 o symbolu PLB220009 Bory Tucholskie. W pobliżu inwestycji istnieją również inne obszary chronione przyrodniczo.

W zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia określonym w granicach działki inwestora, nie występują obiekty zamieszkania ludności i ewentualnie miejsca dostępne dla ludności. Najbliższa zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana jest w odległości 128 m w kierunku zachodnim, licząc od granicy działki inwestycyjnej.

Przedmiotowe zamierzenie zlokalizowane jest w obszarze dorzecza Wisły, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 roku, w sprawie planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. Z 2016 roku, poz. 1911), zamierzenie znajduje się na pograniczu dwóch jednolitych części wód podziemnych oznaczonych europejskim kodem PLGW200028 oraz PLGW200037, zaliczonych do regionu wodnego Dolnej Wisły. Na potrzeby aktualizacji w/w planu, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21 grudnia 2015 roku w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. Z 2016 r., poz. 85), stan ilościowy oraz chemiczny tych JCWPd oceniono jako dobry.

W toku postępowania, Wójt Gminy Jeżewo wystąpił z wnioskiem do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia, będącego przedmiotem niniejszego postępowania. RDOŚ w Bydgoszczy pismem z dnia 19 stycznia 2017 roku, znak: WOO.4242.231.2016.MD1, wezwał Inwestora do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i złożenia wyjaśnień we wskazanym zakresie.

Wnioskodawca, pismem z dnia 7 lutego 2017 roku udzielił wyjaśnień i uzupełnił raport, a RDOŚ ponownie wezwał go, pismem z dnia 7 marca 2017 roku, znak: WOO.4242.231.2016.MD1.2, do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko i złożenie stosownych wyjaśnień we wskazanym zakresie.

Po otrzymaniu wyjaśnień RDOŚ w Bydgoszczy w postanowieniu z dnia 12 kwietnia 2017 roku, znak: WOO.4242.231.2016.MD1.3, uzgodnił warunki realizacji i eksploatacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Ponadto Wójt Gminy Jeżewo wystąpił do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Świeciu o wydanie opinii w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Pismami z dnia 19 stycznia 2017 roku, znak: NNZ-4200-5/17 oraz z dnia 22 lutego 2017 roku, znak: NNZ-4200-5/17, PPIS w Świeciu

weswał Inwestora do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a po jego uzupełnieniu, wydał w dniu 25 kwietnia 2017 roku, opinie, znak: N.NZ-4200-5/17, w której zaopiniował pozytywnie planowane przedsięwzięcie i określił warunki jego realizacji.

W dniu 29 maja 2017 roku, odbyła się rozprawa administracyjna z mieszkańcami wsi Buczek i Skrzyńki, w czasie której wyrazili oni swój zdecydowany sprzeciw wobec przedsięwzięcia.

Przed wydaniem decyzji środowiskowej Wójt Gminy Jeżewo, zgodnie z art. 10 § 1, art. 49 art. 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257), dalej „Kpa” oraz art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r., poz. 1405), dalej „uioś” zawiadamiał strony o poszczególnych etapach postępowania i o możliwości zapoznania się z aktami sprawy.

Po zgromadzeniu materiału dowodowego i przeprowadzeniu postępowania, Wójt Gminy Jeżewo, wydał w dniu 28 lipca 2017 roku decyzję nr 3, znak: UG.6220.9.4.16.2017 o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody dla przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko pod nazwą „Budowa kompleksu chlewni z niezbędną infrastrukturą techniczną, przeznaczonych do hodowli trzody chlewnej w systemie bezściółkowym, o łącznej obsadzie 2070,9 DJP oraz biogazowni o mocy do 0,5 MW do wytwarzania gazu w wyniku beztlenowej fermentacji surowców pochodzenia rolniczego(przetwarzanie odpadów), a także ujęcia wód podziemnych, zlokalizowanych na działkach o nr ewidencyjnych gruntu 89/3, 89/4 i 89/5 w obrębie 0005 Buczek, gmina Jeżewo”

W uzasadnieniu w/w decyzji organ I instancji stwierdził, m.in. że w Studium uwarunkowań i kierunków rozwoju gminy, miejsce lokalizacji inwestycji opisano w strefie rolniczo-osadniczej (B1B), ale bezpośrednio powiązanej ze strefą ekologiczno-rekreacyjną (B2A). Wójt, podejmując rozstrzygnięcie wskazał, że kierował się obowiązkiem gminy w zakresie kompleksowego rozpatrzenia sprawy, mając na względzie właściwy ład urbanistyczno – architektoniczny oraz przede wszystkim zachowanie dotychczasowego przeznaczenia gruntów i poszczególnych komponentów środowiska w niezmiennym stanie. W dalszej części uzasadnienia wskazano, iż planowana inwestycja będzie negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, brak jest jednak analizy faktycznego oddziaływania inwestycji w tym zakresie. Nadto, zdaniem organu, gospodarowanie odpadami powstałymi w planowanej inwestycji może powodować uciążliwości w postaci nieprzyjemnego zapachu dlatego konieczne jest podjęcie działań mających na celu ochronę środowisk i okolicznej ludności. Kierując się zasadą przezorności, wątpliwość, czy dane negatywne oddziaływanie należy uznać za znaczące, rozstrzygnąć trzeba na korzyść środowiska, przyjmując, że będzie ono znaczące.

Ponadto wylewanie gnojowicy na gruntach rolnych może doprowadzić do zanieczyszczenia zbiorników wodnych – Jeziora Zamkowego, Jeziora Laskowice oraz cieków melioracyjnych, a nadto rzeki Wdy.

Z zachowaniem ustawowego terminu, „PROSIACZEK” Sp. o.o. z siedzibą w Kraplewicach, reprezentowana przez radcę prawnego – Monikę Gruca złożyła odwołanie od w/w decyzji.

W piśmie swym Spółka zarzuciła decyzji naruszenie ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257), dalej: „K.p.a.” poprzez oparcie rozstrzygnięcia co do istoty sprawy w oparciu o kryteria nieznanie przepisom powszechnie obowiązującym, a tym samym wydanie rozstrzygnięcia indywidualnego w oparciu o własne subiektywne przeświadczenie organu i wolę mieszkańców opiniujących inwestycję, a nie w oparciu o przepisy prawa. Nadto Spółka zarzuciła naruszenie art. 106 § 1 K.p.a., w związku z art. 77 ust. 1 pkt 1 oraz art. 79 ust. 1 i art. 80 ust. 1 pkt 1 uioś, poprzez ich niezastosowanie polegające na nieuwzględnieniu wiążących uzgodnień wydanych

przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Świeciu.

W związku z powyższym Spółka wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz ustalenie środowiskowych uwarunkowań dla planowanej inwestycji. Ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji i nakazanie Wójtowi Gminy Jezewo ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanej inwestycji.

Przekazując akta sprawy Wójt Gminy Jezewo podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko przedstawione w zaskarżonej decyzji, a odnosząc się do poszczególnych zarzutów uznał je za bezzasadne.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy zważyło co następuje :

Zarzuty zawarte w odwołaniu częściowo zasługują na uwzględnienie, a decyzję należy uchylić, przekazując sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

W zaskarżonej decyzji, organ pierwszej instancji opisał szczegółowo zakres planowanego przedsięwzięcia i poszczególne jego etapy. Następnie szczegółowo zacytował pismo Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, wzywające Inwestora do uzupełnienia wniosku i postanowienie, które zostało wydane przez RDOŚ po uzupełnieniu. Wójt przytoczył też treść pisma Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Świeciu wzywające wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku, a po uzupełnieniu opinię wymienionego organu. Organ I instancji szczególnie podkreślał fakt występowania oporu społecznego zarówno w czasie zorganizowanej rozprawy administracyjnej, jak i w indywidualnych pismach zawierających sprzeciw okolicznych mieszkańców. Jako podstawę skarżonej decyzji Wójt wskazał, m. in. art. 71 ust. 2 uioś. Zgodnie z tym przepisem uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane tylko dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, a takie przedsięwzięcia wskazane są w § 2 i § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Planowane zamierzenie inwestycyjne kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w § 2 ust. 1 pkt. 51 oraz § 3 ust. 1 pkt. 45, pkt 70, pkt 80 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71) - „chów lub hodowla zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP - przy czym za liczbę DJP przyjmuje się maksymalną możliwą obsadę inwentarza); współczynniki przeliczeniowe sztuk zwierząt na DJP są określone w załączniku do rozporządzenia”, „instalacje do produkcji paliw z produktów roślinnych, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.) o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej”, „urządzenia lub zespoły urządzeń umożliwiające pobór wód podziemnych lub sztuczne systemy zasilania wód podziemnych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 37, o zdolności poboru wody nie mniejszej niż 10 m³ na godzinę”, „instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41-47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów”.

Całe przedsięwzięcie planowane jest na terenie, który nie jest objęty obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Wójt Gminy Jeżewo wszczął postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji środowiskowej dotyczącej przedmiotowej inwestycji i ustalił krąg stron zgodnie z art. 28 K.pa.

W związku z prowadzonym postępowaniem organ I instancji, na podstawie art. 77 uioś, wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Świeciu z wnioskiem o wydanie uzgodnień w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Świeciu wydał w dniu 25 kwietnia 2017 r. opinię, znak: N.NZ-4200-5/17, w której zaopiniował pozytywnie planowane przedsięwzięcie i określił warunki jego realizacji. Podobnie Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy w postanowieniu z dnia 12 kwietnia 2017 roku, znak: WOO.4242.231.2016.MD1.3, uzgodnił warunki realizacji i eksploatacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Podkreślić należy, że nie są to uzgodnienia wiążące organ I instancji w zakresie merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, zatem Wójt Gminy Jeżewo nie jest związany pozytywnymi stanowiskami organów uzgadniających i mimo wszystko, wbrew stanowisku odwołującej się Strony, ma możliwość wydania decyzji odmownej odnośnie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia.

Zgodnie z art. 77 ust. 1 uioś, jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia m.in. z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz zasięga opinii organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Organ występujący o uzgodnienie lub opinię przedkłada wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko; wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to uzgodnień i opinii dla drogi publicznej, dla linii kolejowej o znaczeniu państwowym, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla budowli przeciwpowodziowych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych oraz dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (art. 77 ust. 2 ustawy).

Z powyższego wynika, że przepis art. 77 ust. 1 uioś wprowadził wyraźne rozróżnienie pomiędzy uzgodnieniem, a opinią organu współdziałającego w wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Istotne jest, zatem rozróżnienie mocy wiążącej opinii i uzgodnienia dla postępowania głównego. W tej materii już wielokrotnie wypowiadały się sądy administracyjne wskazując, że uzgodnienie - w przeciwieństwie do opinii - jest formą o znaczeniu stanowczym, bowiem wiąże organ administracyjny rozstrzygający w postępowaniu głównym. Należy podkreślić, że postępowanie uzgodnieniowe ma charakter akcesoryjny i jest częścią szeroko rozumianego postępowania w sprawie głównej; przy czym jego wynik jest niezbędny dla organu prowadzącego postępowanie główne i nie może być przez ten organ samodzielnie weryfikowany nawet wówczas, gdy postępowanie uzgodnieniowe obarczone jest wadami proceduralnymi (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 czerwca 2007 r. sygn. akt II OSK 922/06 - LEX nr 340121, wyroki Wojewódzkich Sądów Administracyjnych: w Rzeszowie z dnia 3 grudnia 2010 r. sygn. akt II SA/Rz 625/10 - Lex nr 754651, w Bydgoszczy z dnia 13 grudnia 2007 r. sygn. akt II SA/Bd 742/07 - Lex nr 489196).

Zdaniem tut. Kolegium literalne brzmienie art. 77 ust. 1 pkt 1 ustawy nie pozostawia jednak wątpliwości co do tego, iż zawarty w nim wymóg "uzgodnienia" - czyli osiągnięcie przez organy współdziałające konsensusu dotyczy wyłącznie przypadku wydania decyzji

pozytywnej, określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Powyższy wymóg nie dotyczy natomiast decyzji negatywnej. Organ występujący o uzgodnienie powinien za każdym razem dokonywać weryfikacji stanowiska organu współdziałającego, gdyż to on ponosi ostateczną odpowiedzialność za końcowy wynik postępowania, a zatem również za warunki przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (K. Gruszecki, Ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku, jego ochronie (...), Wrocław 2009 r., str. 229 oraz wyrok WSA w Poznaniu z dnia 21 października 2010 r., II SA/Po 411/2010).

Pozytywne uzgodnienie nie obliguje organu do wydania pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w sytuacji, gdy organ z uzasadnionych przyczyn nie akceptuje któregośkolwiek z istotnych ustaleń lub warunków określonych w postanowieniu organu uzgadniającego. W rezultacie wydając decyzję odmowną organ winien wykazać wadliwość zajętych stanowisk (opinii, uzgodnień) i merytorycznie odnieść się do dokonanych pozytywnych uzgodnień. Wiążący charakter stanowiska zajętego przez organ uzgadniający wyraża się bowiem w niemożności wydania przez organ prowadzący postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko decyzji pozytywnej w przypadku negatywnego stanowiska organu uzgadniającego, a także w sposób odmienny niż to uczynił organ uzgadniający (wyrok WSA w Poznaniu z dnia 30 czerwca 2011 r. sygn. akt IV SA/Po 1027/10; wyrok WSA w Poznaniu z dnia 30 sierpnia 2012 r. sygn. akt IV SA/Po 320/12).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że organ pierwszej instancji wydając decyzję odmowną (a w konsekwencji przyjąć należy, że kwestionując uzgodnienie RDOŚ oraz opinię PPiS) nie wykazał na czym polegały błędne założenia przyjęte przez te wyspecjalizowane organy.

Tymczasem wydając decyzję odmowną obowiązkiem organu jest szczegółowo wyjaśnić z jakich względów nie zaakceptował on stanowiska organu uzgadniającego - RDOŚ oraz opiniującego przedsięwzięcie - PPiS. Wójt nie wskazał, które konkretnie uzgodnienia budzą wątpliwości.

Uzasadniając swoją decyzję organ I instancji wskazał, że w pobliżu planowanej inwestycji znajdują się już inne przedsięwzięcia, bowiem istniejące już trzy zakłady, które wraz z planowaną inwestycją, w opinii organu I instancji, prowadzić będą do kumulacji zanieczyszczeń oraz hałasu, co spowoduje negatywne oddziaływanie na obszar Natura 2000. Do inwestycji tych należą:

- Ferma w Krąplewiczach Sp. z o.o., która zajmuje się hodowlą prosiąt, znajduje się w odległości około 1700 m od planowanej inwestycji,
- Bioelektrownia Buczek Sp. z o.o., biogazownia, która zajmuje się utylizacją odpadów poubojowych, oddalona jest około 400 m od planowanej inwestycji,
- Prosiaczek Sp. z o.o., zakład przetwórstwa mięsnego, oddalony od planowanej inwestycji o około 1900 m.

Wójt podkreślił, że raport sporządzony na zlecenie Inwestora obejmował wyłącznie analizę oddziaływania skumulowanego w zasięgu 500 m, co spowodowało pominięcie w/w zakładów. W związku z powyższym poddał w wątpliwość wartość przedłożonego przez Spółkę raportu w kontekście oddziaływania skumulowanego.

W tych okolicznościach Wójt powinien wezwać Inwestora do wyjaśnienia wątpliwości i przedłożenia uzupełnienia raportu, czego jednak z niezrozumiałych przyczyn nie uczynił.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydawana jest na koniec postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko i stanowi odzwierciedlenie wszystkich jego etapów: począwszy od złożenia wniosku, po uzgodnienia, analizę dołączonej do wniosku dokumentacji i konsultacje społeczne.

W zaskarżonej decyzji powołano się na treść art. 80 ust. 2 uioś zgodnie z którym odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może nastąpić między innymi w przypadku wystąpienia sprzeczności z innymi niż postanowienia obowiązującego planu

zagospodarowania przestrzennego, przepisami prawa. W związku z brakiem planu dla terenu przewidzianego pod planowaną inwestycję, organ oparł się na zapisach Studium uwarunkowań i kierunków rozwoju gminy, gdzie miejsce lokalizacji inwestycji opisano w strefie rolniczo-osadniczej (B1B), ale bezpośrednio powiązanej ze strefą ekologiczno-rekreacyjną (B2A). Wójt, podejmując rozstrzygnięcie kierował się obowiązkiem gminy w zakresie kompleksowego rozpatrzenia sprawy, mając na względzie właściwy ład urbanistyczno – architektoniczny oraz przede wszystkim zachowanie dotychczasowego przeznaczenia gruntów i poszczególnych komponentów środowiska w niezmienionym stanie.

Skład orzekający uznał, że powołanie się na zapisy Studium uwarunkowań i kierunków rozwoju gminy, w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie znajduje podstawy w powołanym przepisie art. 80 ust. 2 uioś.

Ponadto w zaskarżonym rozstrzygnięciu, uznano, iż planowana inwestycja będzie negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, brak jest jednak analizy faktycznego oddziaływania inwestycji w tym zakresie. Jeśli organ I instancji wyraził obawy, winien wezwać Inwestora do ustosunkowanie się do nich, względnie do przedłużenia dodatkowej analizy w tym zakresie. Przy braku podobnych dowodów, argumenty organu stają się wątpliwe.

Wójt Gminy Jeżewo uznał także, że gospodarowanie odpadami powstałymi w planowanej inwestycji może powodować uciążliwości w postaci nieprzyjemnego zapachu i w tym miejscu powołał się na zasadę przezorności, zgodnie z którą wątpliwość, czy dane negatywne oddziaływanie należy uznać za znaczące, rozstrzygnąć trzeba na korzyść środowiska, przyjmując, że będzie ono znaczące. Nie sposób jednak zgodzić się ze stanowiskiem organu I instancji, że domniemane zagrożenie nieprzyjemnym zapachem może stanowić samodzielną podstawę odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań.

Odnosząc się do zarzutu że planowana inwestycja spowoduje duże uciążliwości odorowe, organ odwoławczy uznał, iż organ I instancji nie wyjaśnił jakie obliczenia pozwoliły na stwierdzenie, że uciążliwości emisyjno-odorowe ograniczone zostaną (bądź nie zostaną) do granic działki należącej do Inwestora. Aktualnie brak jest bowiem regulacji normatywnych, umożliwiających uzależnienie wydania (bądź odmowy wydania) decyzji ustalającej warunki zabudowy od poziomu emitowanego przez inwestycję odoru. Należy przy tym zwrócić uwagę, iż organy mogą działać jedynie na podstawie i w granicach prawa, toteż w przypadku braku przepisu prawa odnoszącego się do problematyki "odorowej" planowanego przedsięwzięcia organy nie mogą uwzględniać (szczególnie ograniczając prawa Inwestora do dysponowania własną nieruchomością) wartości pozaprawnych.

Ponadto podnoszone uciążliwości "odorowe" nie mogą stanowić podstawy odmowy wydania przedmiotowej decyzji, gdyż ustawodawca nie przewidział w polskim porządku prawnym ochrony powietrza przed zapachami, a jedynie przed określonymi substancjami w powietrzu. Zapach czy odór jest substancją niemierzalną. Zapachy pomimo, że mogą być uciążliwe nie mogą być badane, bowiem w polskim systemie prawnym nie istnieją normy prawne, które odnosiłyby się do zapachów. W takiej sytuacji za kryterium oceny w tym zakresie przyjmuje się średnioroczne i godzinowe stężenia amoniaku i siarkowodoru. Brak jest przepisów dopuszczających poziom zapachów, jednak ustawodawca określił dopuszczalność lokalizowania budowli rolniczych od obiektów służących zamieszkanu (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 1 lipca 2008 r. II OSK 766/2007; z dnia 2 lutego 201 Or. II OSK 223/2009).

Podobnie niezgodność planowanej inwestycji z „Programem Ochrony Środowiska dla Gmin Jeżewo”, nie może stanowić w opinii składu orzekającego podstawy odmowy, zważywszy na fakt, iż nie jest to źródło prawa powszechnie obowiązujące.

W celu wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, złożenia wniosków i uzgodnienia interesów oraz wypracowania wspólnego stanowiska dla planowanej inwestycji Wójt Gminy Jeżewo stosownie do treści art. 36 ustawy postanowił przeprowadzić rozprawę administracyjną, o czym poinformował strony niniejszego postępowania. W jej trakcie strony przedstawiły

swoje stanowiska w sprawie, jednak nie wypracowano kompromisu.

Wskazać należy, że okoliczni mieszkańcy wyrazili swą dezaprobatę dla planowanej inwestycji i wskazali, że będzie ona mieć negatywny wpływ na środowisko lokalne, jak również na wartości nieruchomości w okolicy, komfort życia okolicznych mieszkańców.

Przesłanki odmowy zgody polegać mogą wyłącznie na: niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 uioś), odmowie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający (art. 80 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust. 1 uioś), braku zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany, w sytuacji, gdy organ skorzysta z możliwości określonej w art. 81 ust. 1 uioś, wykazaniu znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody - Dz. U. z 2016 r. poz. 2134 z późn. zm. (art. 81 ust. 2 ustawy), wykazaniu, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 38j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne - Dz. U. z 2015 r. poz. 469 z późn. zm. (art. 81 ust. 3 ustawy). Jeśli więc żadna z wymienionych wyżej okoliczności nie zachodzi, organ jest obowiązany do określenia środowiskowych uwarunkowań (tak również np. WSA w Łodzi w uzasadnieniu wyroku z dnia 14 czerwca 2013 r. sygn. akt II SA/Łd 285/13; Lex nr 1333585; WSA w Poznaniu w uzasadnieniu wyroku z dnia 19 marca 2015 r. sygn. akt II SA/Po 1128/14; CBOSA).

Nie ulega wątpliwości, że w tak określonym katalogu przyczyn uzasadniających wydanie negatywnej decyzji w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań nie mieszczą się przesłanki, na których organ I instancji oparł swoją decyzję

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy organ odwoławczy zauważył, że w skarżonej decyzji zabrakło pełnego, racjonalnego i uwzględniającego wymogi art. 85 ust. 1 uioś, uzasadnienia odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedmiotowej inwestycji. Organ I instancji w żaden sposób nie wykazał, czy istnieje którakolwiek z powyżej wskazanych przesłanek umożliwiających odmowę. W treści skarżonej decyzji nie sposób odnaleźć ani analizy uzgodnień dokonywanych przez organ współdziałający i opiniujący, ani nie wykazano negatywnego oddziaływania inwestycji na środowisko naturalne (w tym zdrowie i życie ludzi). W decyzji zabrakło też wykazania, na podstawie jakich dowodów organ I instancji uznał, że istnieje zagrożenie dla życia i zdrowia mieszkańców najbliższej położonych nieruchomości. Tym samym uzasadnienie decyzji się spełnia wymagań określonych w art. 107 § 3 Kpa. Ponadto organ I instancji nie dokonał samodzielnej oceny Raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, złożonego przez Inwestora, a przede wszystkim nie skonfrontował jego treści z innymi dowodami (w szczególności z wyjaśnieniami Inwestora i innych uczestników postępowania, opinią PPIS i uzgodnieniem RDOŚ) zebranych w sprawie. Nie zostało wyjaśnione, dlaczego opinia PPIS, pozytywnie opiniująca przedsięwzięcie, nie została przez organ uwzględniona, a także dlaczego nieuwzględniono uzgodnienia RDOŚ.

Jak wskazano, decyzja o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań może zostać wydana w przypadkach ściśle określonych w ustawie tym bardziej, że żaden z organów współdziałających nie odmówił uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia.

W ocenie Kolegium, w postępowaniu w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań organ I instancji nie może kierować się wyłącznie sprzeciwem społeczności lokalnej. Innymi słowy, żaden przepis uioś nie uzależnia wydania pozytywnej dla inwestora decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach od zgody czy akceptacji, bądź braku sprzeciwu społeczności lokalnej, z tego powodu sprzeciw społeczny nie może blokować wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w sytuacji, gdy spełnione są wszystkie warunki do wydania takowej decyzji. Bezsownie - stosownie do treści art. 80 ust. 1 uioś - jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę wyniki uzgodnień i opinii, o

których mowa w art. 77 ust. 1 uioś, ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa oraz wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone. Z treści powołanych przepisów wynika, że organ, orzekając w sprawie środowiskowych uwarunkowań, ma obowiązek uwzględnić wszystkie wymienione w art. 80 ust. 1 uioś wyznaczniki i - jak wskazano wcześniej - nie ma podstaw do przyznania prymatu jedynie opinii społeczności lokalnej.

W przedmiotowym postępowaniu Wójt Gminy Jeżewo wydając decyzję powołał się w głównej mierze na sprzeciw społeczny i obawę przed nasileniem negatywnego wpływu inwestycji. Z akt sprawy wynika również niechęć samego Wójta Gminy Jeżewo do planowanej inwestycji, który w piśmie z dnia 28 lipca 2017 r., znak: UG.6220.9.5.16.2017 skierowanym do Mieszkańców wsi Buczek i sąsiednich okolic poinformował, że uwzględnił ich protest i poprosił, aby „(...)przejęli tę sprawę i bronili ją do końca, żeby ten planowany obiekt nigdy nie powstał, ponieważ rola Wójta Gminy Jeżewo w wyżej wymienionej sprawie zakończyła się”. Tymczasem organ administracji publicznej orzekając w sprawie powinien być bezstronny i działać w granicach prawa, zgodnie z podstawową zasadą wyrażoną w K.p.a. - zasada praworządności.

Należy zaznaczyć, że w postępowaniu dotyczącym ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody dla określonego przedsięwzięcia, sprzeciw okolicznych mieszkańców, jakkolwiek byłby doniosły, lecz nie poparty jednocześnie wykazaniem naruszenia normy prawnej, nie może stanowić przeszkody w ustaleniu środowiskowych uwarunkowań zgody dla określonego przedsięwzięcia.

W związku z wątpliwościami jakie organ I instancji powziął i uwzględniając przedłożony mu raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko, Wójt Gminy Jeżewo nie dochował wszelkiej staranności w uzyskaniu możliwie szczegółowych informacji na temat przedsięwzięcia.

Zaskarżona decyzja, mimo obszernego uzasadnienia i szczegółowego przedstawienia stanu sprawy, nie zawiera prawidłowo sporządzonego uzasadnienia faktycznego i prawnego, które by w sposób prawidłowy obrazowało poszczególne etapy postępowania, dowody i wnioski jakie organ wysnuwał.

Powyższe uchybienia stanowią obrazę przepisów postępowania, a konkretnie art. 7 i art. 77 § 1 Kpa, która dyskwalifikuje zaskarżoną decyzję i całe przeprowadzone postępowanie administracyjne. Artykuł 7 K.p.a. stanowi, że w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Z kolei zgodnie z art. 77 § 1 K.p.a. organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.

Kolegium dostrzegło w szczególności, że organ I instancji nie zawarł w zaskarżonej decyzji analizy prawnej. W uzasadnieniu decyzji, Wójt nie dokonał analizy żadnych przepisów, które uzasadniałyby podjęte rozstrzygnięcie.

W myśl art. 107 § 1 K.p.a., decyzja powinna zawierać: m.in. uzasadnienie faktyczne i prawne. Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

Wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa nie polega tylko na obowiązku powołania podstawy prawnej, ale także na wszechstronnym wyjaśnieniu, dlaczego organ orzekający zastosował określony przepis. Jeżeli przytoczony przepis stanowiący podstawę rozstrzygnięcia zawiera zwroty, których znaczenie może mieć wpływ na

wynik sprawy, należy je wyjaśnić odwołując się w pierwszym rzędzie do definicji legalnej danego pojęcia (w tym również do definicji zawartych w innych ustawach). Jeżeli nie ma definicji legalnej, można się posłużyć definicją słownikową (ze wskazaniem źródła) bądź rozumieniem potocznym danego słowa. Jeżeli przepis zawiera określenia nieostre bądź występują wątpliwości interpretacyjne, warto odwołać się do orzecznictwa i doktryny (komentarze, monografie, artykuły branżowe itp.), przy czym w takim przypadku bezpieczniej opierać rozstrzygnięcie na orzecznictwie sądów administracyjnych (zwłaszcza jeżeli została podjęta uchwała przez NSA, ponieważ ustala ona obowiązującą linię orzeczniczą). W sytuacji, gdy orzecznictwo w podobnych sprawach jest rozbieżne, a nie została podjęta uchwała przez NSA, organ musi samodzielnie zdecydować, jaka linia orzecznicza bardziej przystaje do stanu faktycznego w danej sprawie. W takim przypadku warto wskazać istniejące w orzecznictwie rozbieżności i wyjaśnić, z jakich powodów organ oparł się na tym, a nie innym orzeczeniu sądowym.

Należy uznać, że brak uzasadnienia prawnego w niniejszej sprawie stanowi istotne naruszenie prawa, powodujące konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji i zobowiązanie organu do wzięcia pod uwagę rozważań Kolegium w zakresie koniecznych elementów decyzji administracyjnej, a w szczególności uzasadnienia faktycznego i prawnego, pozwalającego w wypadku wniesienia przez stronę środka odwoławczego, na pełną kontrolę jej legalności. Brak bowiem uzasadnienia uniemożliwia organowi odwoławczemu dokonanie kontroli zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Reasumując, tut Kolegium wskazuje, że konieczność wyjaśnienia okoliczności mających zasadniczy wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, stanowi o spełnieniu przesłanek z art. 138 § 2 K.p.a. i konieczności zobowiązania organu I instancji do ponownego rozpatrzenia sprawy. Zaskarżona decyzja została bowiem wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy, w szczególności kwestia ewentualnej kumulacji oddziaływania przedsięwzięcia akcentowana przez organ pierwszej instancji ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W toku ponownego rozpatrywania sprawy, zadaniem Wójta Gminy Jeżowo w związku z powyższymi wątpliwościami w szczególności co do ewentualnego skumulowania zanieczyszczeń oraz hałasu w związku z istniejącymi już obiektami (Ferma w Kręplewiczach Sp. z o.o., Bioelektrownia Buczek Sp. z o.o. oraz Prosiaczek Sp. z o.o.), które to miałyby prowadzić do negatywnego oddziaływania środowiska przyrodniczo-społecznego i znaczącego oddziaływania na obszar Natura 2000, czy też zagrożenia zbiorników wodnych, będzie wezwanie Inwestora do uzupełnienia raportu w oczekiwanym przez Wójta Gminy Jeżowo zakresie. Organ pierwszej instancji nie może bowiem czynić inwestorowi zarzutu, iż nie zawarł określonych kwestii w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, skoro nawet nie wystąpił on do inwestora o uzupełnienie raportu.

Po przeprowadzeniu postępowania zgodnie z regułami określonymi w K.p.a., organ pierwszej instancji ponownie dokona oceny, czy w sprawie zachodzą przesłanki do ustalenia na wniosek inwestora decyzji w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. W przypadku podtrzymania swojego stanowiska o braku podstaw prawnych do uwzględnienia wniosku Strony, Wójt Gminy Jeżowo musi mieć na uwadze, że odmowa wydania decyzji w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań, w sytuacji, gdy organu współdziałające w sprawie uzgodniły (zaopiniowały) pozytywnie planowane przedsięwzięcie, musi zostać szczególnie przekonująco uzasadniona, a odmowa wydania decyzji musi znajdować oparcie w przepisach powszechnie obowiązującego prawa. Organ pierwszej instancji powinien mieć też na uwadze, że zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 5 uioś, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ może nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić. Oznacza to, że jeżeli na obecnym

etapie organ ma wątpliwości, czy parametry przedstawione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zostaną dochowane, może z tej instytucji skorzystać, celem późniejszej weryfikacji rzeczywistego oddziaływania zrealizowanego przedsięwzięcia

Jednocześnie tut. Kolegium wskazuje, że organ odwoławczy nie miał podstaw do przeprowadzenia postępowania dowodowego w znacznej części (czego wymaga niniejsza sprawa), bowiem wówczas doszłoby do naruszenia zasady określonej w art. 15 K.p.a, tj. zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, a to z kolei - jako wada istotna postępowania - mogłoby doprowadzić do konieczności wyeliminowania rozstrzygnięcia z obrotu prawnego.

Nadto należy zwrócić uwagę na uchybienie przez organ pierwszej instancji przepisowi art. 40 § 2 K.p.a. który wprost wskazuje, że w przypadku ustanowienia pełnomocnika, pisma doręcza się pełnomocnikowi, natomiast jeżeli ustanowiono kilku pełnomocników, doręcza się pisma tylko jednemu pełnomocnikowi. W przedmiotowej sprawie organ pierwszej instancji działając wbrew temu przepisowi kieruje korespondencję zarówno do inwestora jak i do ustanowionego dwóch ustanowionych przez niego pełnomocników – Radcy prawnego Moniki Gruca i Radcy prawnego Andrzeja Berdycha.

Przy ponownym rozstrzygnięciu sprawy, rzeczą organu orzekającego powinno być uwzględnienie przedstawionych powyżej zapatrywań prawnych Kolegium.

Mając powyższe na uwadze Samorządowe Kolegium Odwoławcze orzekło jak w sentencji.

Na niniejszą decyzję skarga nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw, za pośrednictwem tut. Kolegium, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Sprzeciw od decyzji powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylenia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.

Stosownie do obowiązku wynikającego z art. 107 § 1 pkt 9 Kodeksu postępowania administracyjnego, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy wskazuje, że zgodnie z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U.2003 Nr 221 poz. 2193ze zm.) wpis stały w sprawach skarg z zakresu ochrony środowiska wynosi 200,00 zł, który należy uiścić gotówką do kasy sądu lub na rachunek bankowy sądu.

Dodatkowo tut. Kolegium poucza, iż strona może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Skład orzekający:

Przewodniczący

Członek

Członek

